

Društveni pregled za 10. oktobar 2022.

Poslednjih godina smo svedoci sve aktivnijeg mešanja države i njenih institucija u ženska reproduktivna prava. Predsednica Mađarske, Katalin Novak, prilikom nedavne posete Beogradu pozvala Vučića da se pridruži [Forumu predsednika "naklonjenih porodici"](#). Iako se skoro ništa ne zna o ovoj organizaciji, ono što znamo je (1) da je generacija naših roditelja imala manje dece od svojih roditelja, (2) da u državama kapitalističkog centra i većini država polu-periferije polako ali sigurno ima sve više starog i sve manje mладог stanovništva, (3) da su uslovi života i rada u Srbiji takvi da će većina ljudi dobro razmisiliti pre nego što se odluči da ima decu i (4) da je kapitalizmu neophodno da reprodukuje radnu snagu da bi sistem mogao da se reprodukuje.

Zato se u Americi [ukida garantovano pravo na abortus](#), zato je Poljska donela [zakon](#) po kojem informacije o trudnoći moraju da budu unesene u nacionalni digitalni sistem, zato Vučić ima ministarstvo "za brigu o porodici i demografiju" – zato što ako gazde nemaju dovoljno radnika, države će naći način da [nateraju](#), [podmite](#) ili [izmanipulišu](#) što veći broj žena da rode što više dece. Kao da to nije dovoljno, postaje sve jasnije da će se usled globalnog zagrevanja izazvanog suludom kapitalističkom eksploatacijom jedine planete na kojoj živimo, biti sve više ratova u svrhu globalne preraspodele ekonomskog i političkog uticaja. To znači da će žene iz radničke klase rađati [novo topovsko meso](#) za nove kapitalističke [klanice](#). To je realnost koja стоји iza novih populacionih politika. One za cilj imaju povećanje produkcije radničke klase, a ne suočavanje sa strukturalnim problemima sa kojima se žene svakodnevno susreću na radnim mestima i u porodici. To vidimo po visokom nivou [akušerskog nasilja](#), nesmanjenom [broju prijavljenih slučajeva](#) nasilja u porodici i medijskim

relativizacijama u kojima se konačni ishodi nasilja u porodici predstavljaju kao tragediju, a nasilnici kao povučeni ili jednostavno malo ljubomorni – međutim, istina je da država ne rešava ove probeme zato što koristi nesigurnost i težak položaj žena, da bi lakše sprovela u delo gore opisanu “populacionu politiku”.

U svetu se još jedna ekstremno desna partija dokopala vlasti – u Italiji. I ovog puta u pitanju je žena, što je, reklo bi se, novi trend među desnim populistima – od Kataline Novak u Mađarskoj, Marin Lepen u Francuskoj, pa do domaće tzv. Milice Zavetnice – koji se tako valjda žele predstaviti progresivnim. U Italiji je prošlog vikenda na predsedničkim izborima pobedila Đorđa Meloni – žena, majka, katolkinja. Čak je i Zelenski našao vremena da joj čestita na pobedi. Neprijatelji radnika i radnica širom Evrope i sveta preuzimaju državne strukture koje su već same po sebi neprijateljske prema narodima koji u tim državama žive, i koriste ih kako bi nam doneli još više kapitalističke eksploracije, još više državne kontrole i nove zakone na štetu radničke klase.

Ono što u praksi vidimo kao način da se radnici i radnice izbore sa sve većim poskupljenjima i za bolje uslove rada su samo-organizovan otpor, direktna akcija i štrajk. Tako železničari, lučki i poštanski radnici, advokati i radnici gradske čistoće u Britaniji štrajkuju od juna, tražeći povećanje plata zbog inflacije. U komšiluku, sindikat pomoćnih radnika u zdravstvu Hercegbosanske županije nastavlja sa štrajkom. U Srbiji, dva radnika pošte najavila su štrajk glađu koji će početi u ponedeljak, na platou ispred zgrade u Takovskoj.

Početkom godine i prosvetni radnici su protestovali zbog niskih plata, čiji sindikat je objavio da su im plate za 10% ispod proseka. Koliko državu zanima obrazovanje i nauka vidimo i po tome kako su tretirani istraživači na fakultetima, koji ne dobijaju ugovore o radu, a čak 60% radnika i radnica u nauci ima neregulisan status. Borba za dostojanstven život je

borba za dostojanstvene uslove rada. Borba za slobodan život je borba protiv društvenog i ekonomskog sistema koji seje nesreću, ratove, zagađenje i smrt.